

Poglavlje 58

Μάρκου Ἀντωνίνου αὐτοκράτορος Τῶν εἰς ἑαυτὸν βιβλίον Β 11

O autoru

Rimski car Marko Aurelije (Marcus Aurelius, Μάρκος Αὐρήλιος) rođen je 121. po Kr. u Rimu. Vladao je od 161. do smrti 180. Učitelji su mu bili Fronton i Herod Atički te stoici Junije Arulen Rustik i Apolonije iz Halkedona. Vladavinu Marka Aurelija obilježili su sukobi u Britaniji (162.), Germaniji i na dunavskom limesu (167. – 168.), Egiptu (172.) te višegodišnji rat s Partima (162. – 166.). Uspješno se suprotstavio prvom valu seobe naroda. Nasljednikom je proglasio sina Komoda te time prekinuo niz tzv. adoptivnih careva (Trajan – Hadrijan – Antonin Pio).

Filozofski obrazovan, uz Seneku i Epikteta Marko Aurelije najpoznatiji je predstavnik kasne stoe.

Sačuvana su njegova pisma te filozofski spis *Razgovori sa samim sobom* (Τὰ εἰς ἑαυτὸν), sastavljen na grčkom, kojim se car služio jednako kao i latinskim (dok je za njega latinski bio jezik poslovanja, upravljanja i donošenja odluka, grčki je bio jezik intimnih razmišljanja).

O tekstu

Djelo Τὰ εἰς ἑαυτὸν pisano je jednostavnim jezikom bliskim svakodnevnom govoru tog doba (κοινή). Autor mu vjerojatno nije sam dao naslov. U djelu nije sustavno prikazao cjelokupnost stoičke filozofije, već stoicizam kao način života, kao što su učinili i Seneka i Epiktet. Neke od tema kojima se bavi jesu božja providnost, kratkoća ljudskog života, tolerancija, zajedništvo svih ljudi, obveza svih da rade za opće dobro, dužnost i moralna odgovornost prema drugima.

U odabranom odlomku Marko Aurelije razmišlja o smrti i argumentira zašto ona nije strašna, kao što ni sve ostalo što se događa ljudima – i ono što se smatra dobrim i ono što se smatra lošim – zapravo nije ni dobro ni loše.

Pročitajte naglas grčki tekst.

M. Aur. Ad se ipsum 2.11

Ὡς ἤδη δυνατοῦ ὄντος ἐξιέναι τοῦ βίου, οὕτως ἕκαστα ποιεῖν καὶ λέγειν καὶ διανοεῖσθαι. τὸ δὲ ἐξ ἀνθρώπων ἀπελθεῖν, εἰ μὲν θεοὶ εἰσὶν, οὐδὲν δεινόν· κακῶ γάρ σε οὐκ ἂν περιβάλοιεν· εἰ δὲ ἦτοι οὐκ εἰσὶν ἢ οὐ μέλει αὐτοῖς τῶν ἀνθρωπείων, τί μοι ζῆν ἐν κόσμῳ κενῶ θεῶν ἢ προνοίας κενῶ; ἀλλὰ καὶ εἰσὶ καὶ μέλει αὐτοῖς τῶν ἀνθρωπείων καὶ τοῖς μὲν κατ' ἀλήθειαν κακοῖς ἵνα μὴ περιπίπτῃ ὁ ἀνθρώπος, ἐπ' αὐτῶ τὸ πᾶν ἔθεντο· τῶν δὲ λοιπῶν εἴ τι κακὸν ἦν, καὶ τοῦτο ἂν προεῖδοντο, ἵνα ἐπὶ παντὶ ἢ τὸ μὴ περιπίπτειν αὐτῶ. (ὁ δὲ χεῖρω μὴ ποιεῖ ἀνθρώπον, πῶς ἂν τοῦτο βίον ἀνθρώπου χεῖρω ποιήσειεν;) οὔτε δὲ κατ' ἄγνοιαν οὔτε εἰδυῖα μὲν, μὴ δυναμένη δὲ προφυλάξασθαι ἢ διορθώσασθαι ταῦτα ἢ τῶν ὄλων φύσις παρεῖδεν ἂν, οὔτ' ἂν τηλικούτον ἤμαρτεν ἦτοι παρ' ἀδυναμίαν ἢ παρ' ἀτεχνίαν, ἵνα τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ κακὰ ἐπίσης τοῖς τε ἀγαθοῖς ἀνθρώποις καὶ τοῖς κακοῖς πεφυρμένως συμβαίῃ. θάνατος δέ γε καὶ ζωὴ, δόξα καὶ ἀδοξία, πόνος καὶ ἡδονή, πλοῦτος καὶ πενία, πάντα ταῦτα ἐπίσης συμβαίνει ἀνθρώπων τοῖς τε ἀγαθοῖς καὶ τοῖς κακοῖς, οὔτε καλὰ ὄντα οὔτε αἰσχρά. οὔτ' ἄρ' ἀγαθὰ οὔτε κακὰ ἐστί.

Analiza i komentar

Ὡς ἤδη
δυνατοῦ ὄντος
 ἐξιέναι τοῦ βίου,
 οὕτως

ἕκαστα

ποιεῖν καὶ λέγειν καὶ διανοεῖσθαι.

Ἦς § 221

δυνατοῦ § 103, otvara mjesto dopuni u infinitivu

ὄντος εἰμί biti; g. sg. m. r. ptc. prez. akt.

ἐξιέναι ἔξειμι τινός izaći iz čega, napustiti što; inf. prez. akt.

τοῦ βίου § 82

οὕτως § 221

ἕκαστα § 103

ποιεῖν ποιέω činiti; inf. prez. akt., ima vrijednost 2. l. sg. impt. prez. akt.

λέγειν λέγω govoriti; inf. prez. akt., ima vrijednost 2. l. sg. impt. prez. akt.

διανοεῖσθαι διανοέομαι misliti; inf. prez. medpas., ima vrijednost 2. l. sg. impt. prez. medpas.

τὸ δὲ ἐξ ἀνθρώπων ἀπελθεῖν,

εἰ μὲν θεοὶ εἰσίν,

οὐδὲν δεινόν·

εἰ δὲ ἦτοι οὐκ εἰσίν

ἢ οὐ μέλει αὐτοῖς

τῶν ἀνθρωπείων,

τί μοι ζῆν

ἐν κόσμῳ κενῶ θεῶν

ἢ προνοίας κενῶ;

τὸ... ἀπελθεῖν ἀπέρχομαι otići; inf. aor. akt.; poimeničeni infinitiv § 497

δὲ čestica povezuje rečenicu s prethodnom: a...

ἐξ ἀνθρώπων § 82; ἐξ + g. § 424

εἰ § 518; veznik uvodi realnu pogodbenu rečenicu

εἰ μὲν... εἰ δὲ... koordinacija dviju pogodbenih rečenica parom čestica

θεοὶ § 82

εἰσίν εἰμί *ovdje* postojati; 3. l. pl. ind. prez. akt.

οὐδὲν § 224.2

δεινόν podrazumijeva se kopula; § 103

εἰσίν εἰμί postojati; 3. l. pl. ind. prez. akt.

μέλει μέλει τινί τινος (bezlično) netko se brine za što; 3. l. sg. ind. prez. akt.

αὐτοῖς § 207

τῶν ἀνθρωπείων § 103; poimeničenje članom § 373

τί § 217

μοι § 205

ζῆν ζάω živjeti; inf. prez. akt.; stezanje § 244

ἐν κόσμῳ § 82; ἐν + d. § 426

κενῶ § 103

θεῶν § 82; *genitivus copiae et inopiae* § 403

προνοίας § 97; *genitivus copiae et inopiae* § 403

κενῶ § 103

κακῶ γάρ

σε

οὐκ ἂν περιβάλοιεν·

ἀλλὰ καὶ εἰσὶ

καὶ μέλει αὐτοῖς

τῶν ἀνθρωπείων

καὶ τοῖς μὲν

κατ' ἀλήθειαν κακοῖς

ἵνα μὴ περιπίπτῃ ὁ ἄνθρωπος,

ἐπ' αὐτῶ

τὸ πᾶν ἔθεντο·

τῶν δὲ λοιπῶν

εἴ τι κακὸν ἦν,

καὶ τοῦτο ἂν προείδοντο,

ἵνα ἐπὶ παντὶ ἦ

τὸ μὴ περιπίπτειν αὐτῶ.

κακῶ § 103

σε § 205

ἂν čestica uz optativ § 464.2, § 489.b

περιβάλοιεν περιβάλλω τινά okružiti koga; 3. l. pl. opt. aor. akt.

εἰσὶ εἰμί *ovdje* postojati; 3. l. pl. ind. prez. akt.

μέλει μέλει τινί τινος (bezlično) netko se brine za što; 3. l. sg. ind. prez. akt.

αὐτοῖς § 207

τῶν ἀνθρωπείων § 103; poimeničenje članom § 373

κατ' ἀλήθειαν § 97; κατά + a. § 429.b; elizija § 68

τοῖς κακοῖς § 103; poimeničenje članom § 373

τοῖς μὲν... τῶν δὲ λοιπῶν... koordinacija rečeničnih članova parom čestica:
a...

ἵνα veznik uvodi namjernu rečenicu § 470

περιπίπτῃ περιπίπτω τινί pasti, upasti ili dospjeti u što; 3. l. sg. konj. prez.
akt.

ὁ ἄνθρωπος § 82

ἐπ' αὐτῷ § 207; elizija § 68

τὸ πᾶν § 193; poimeničenje članom § 373

ἔθεντο τίθῃμι staviti; 3. l. pl. aor. med.

τῶν λοιπῶν § 103; dijelni genitiv § 395; poimeničenje članom § 373

εἴ veznik uvodi irealnu pogodbenu rečenicu § 478

τι § 217

κακὸν § 103

ἦν εἰμί 3. l. sg. impf. akt.

τοὔτο § 213.2

προείδοντο προοράω predvidjeti; 3. l. ind. aor. med., § 489.b

ἄν čestica uz ireal § 489.b

ἵνα uvodi namjernu rečenicu § 470

ἦ εἰμί biti; 3. l. sg. konj. prez. akt.

ἐπὶ παντὶ § 193, ἐπὶ + d. § 436.b

τὸ μὴ περιπίπτειν περιπίπτω τινί upasti u što; inf. prez. akt., poimeničeni
infinitiv § 497, negiran negacijom μὴ

αὐτῷ § 207

ὁ δὲ

χείρω

μὴ ποιεῖ

ἄνθρωπον,

πῶς ἂν τοὔτο

βίον ἀνθρώπου

χείρω ποιήσειεν;

ὁ ono što...; § 215

δὲ čestica povezuje rečenicu s prethodnom: a...

χείρω § 202, § 137

ποιεῖ ποιέω činiti; 3. l. sg. ind. prez. akt.

ἄνθρωπον § 82

πῶς § 221

τοῦτο § 213.2

βίον § 82

ἀνθρώπου § 82

ἂν čestica uz optativ, § 464.2, § 489.b

χείρω § 202, § 137

ποιήσειεν ποιέω činiti; 3. l. sg. opt. aor. akt.

οὔτε δὲ

κατ' ἄγνοιαν

οὔτε εἰδυῖα μὲν,

μὴ δυναμένη δὲ

προφυλάξασθαι ἢ διορθώσασθαι

ταῦτα

ἢ τῶν ὅλων φύσις

παρεῖδεν ἂν,

οὔτ' ἂν τηλικοῦτον ἤμαρτεν ἦτοι

παρ' ἀδυναμίαν

ἢ παρ' ἀτεχνίαν,

ἵνα τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ κακὰ

ἐπίσης

τοῖς τε ἀγαθοῖς ἀνθρώποις

καὶ τοῖς κακοῖς

πεφυρμένως συμβαίῃ.

οὔτε... οὔτε... οὔτ' koordinacija sastavnim veznicima § 513.4; elizija § 68

δὲ čestica povezuje rečenicu s prethodnom: a...

κατ' ἄγνοιαν § 97; κατά + a. § 429.b; elizija § 68

εἰδυῖα οἶδα znati; n. sg. ž. r. ptc. perf. akt., perfekt sa značenjem prezenta,

§ 317

εἰδυῖα μὲν... μὴ δυναμένη δὲ... koordinacija rečeničnih članova parom čestica: a...

δυναμένη δύναμαι moći; n. sg. ž. r. ptc. prez. medpas.; otvara mjesto dopuni u infinitivu

προφυλάξασθαι προφυλάσσω čuvati; inf. aor. med.
 διορθώσασθαι διορθόω ispravljati; inf. aor. med.
 ταῦτα § 213.2
 τῶν ἔλων § 103; poimeničenje članom § 373
 ἡ φύσις § 165
 παρεῖδεν παροράω previdjeti; 3. l. sg. ind. aor. akt.
 ἄν čestica uz ireal, § 489.b
 τηλικοῦτον § 219
 ἄν čestica uz ireal, § 489.b
 ἤμαρτεν ἁμαρτάνω promašiti, pogriješiti; 3. l. sg. ind. aor. akt.
 παρ' ἀδυναμίαν § 90; παρά + a. § 434.C; elizija § 68
 παρ' ἀτεχνίαν § 90; παρά + a. § 434.C; elizija § 68
 ἵνα veznik uvodi namjernu rečenicu § 470
 συμβαίνη συμβαίνω *bezlično* dogoditi se; 3. l. sg. konj. prez. akt.
 τὰ ἀγαθὰ § 103; poimeničenje članom § 373
 τὰ κακὰ § 103; poimeničenje članom § 373
 τοῖς ἀνθρώποις § 82
 ἀγαθοῖς § 103
 τοῖς κακοῖς § 103; poimeničenje članom § 373
 πεφυρμένως § 204

θάνατος δέ γε καὶ ζωή,
 δόξα καὶ ἀδοξία,
 πόνος καὶ ἡδονή,
 πλοῦτος καὶ πενία,
 πάντα ταῦτα
 ἐπίσης συμβαίνει
 ἀνθρώπων
 τοῖς τε ἀγαθοῖς καὶ τοῖς κακοῖς,
 οὔτε καλὰ ὄντα
 οὔτε αἰσχροῖα.

θάνατος § 82
 δέ čestica povezuje rečenicu s prethodnom: a...
 ζωή § 90
 δόξα § 97
 ἀδοξία § 90
 πόνος § 82

ἡδονή § 90

πλοῦτος § 82

πενία § 90

πάντα § 193

ταῦτα § 213.2

συμβαίνει συμβαίνει τινί (bezlično) dogoditi se komu; 3. l. sg. ind. prez. akt.

ἀνθρώπων § 82, dijelni genitiv § 395.1

τοῖς ἀγαθοῖς § 103; poimeničenje članom, § 373

τοῖς κακοῖς § 103; poimeničenje članom, § 373

τε... καὶ ne samo... nego i...; koordinacija sastavnim veznicima § 513.2

οὔτε... οὔτε... koordinacija sastavnim veznicima § 513.4

καλὰ § 103

ἔντα εἰμί biti; n. pl. s. r. ptc. prez. akt.

αἰσχρά § 103

οὔτ' ἄρ' ἀγαθὰ

οὔτε κακά

ἔστι.

οὔτ'... οὔτε... koordinacija sastavnim veznicima § 513.4; elizija § 68

ἄρ' § 516.1 zaključni veznik; elizija § 68

ἀγαθὰ § 103

κακά § 103

ἔστι εἰμί biti; 3. l. sg. ind. prez. akt.